

242

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 24 lutego 2009 r.

w sprawie maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków i dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych

Na podstawie art. 85 ust. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
- 2) szczegółowy zakres i sposób ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych;
- 3) sposób rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych, w szczególności w przypadkach rozpoczęcia czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych, lub zmiany warunków technicznych i technologicznych przy dokonywaniu tych czynności, do czasu ustalenia w tych przypadkach przez właściwego naczelnika urzędu celnego norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych.

§ 2. 1. Ustala się maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków:

- 1) alkoholu etylowego nieskażonego o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej, alkoholu etylowego i pozostałych wyrobów alkoholowych, o dowolnej mocy, skażonych, objętych pozycją CN 2207, zwanych dalej „alkoholem etylowym”,
- 2) alkoholu etylowego nieskażonego o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódek, likierów i pozostałych napojów spirytusowych, objętych pozycją CN 2208, zwanych dalej „napojami spirytusowymi” oraz ich półproduktów — w wysokości określonej w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Ubytki alkoholu etylowego, o których mowa w rozporządzeniu, wyraża się w jednostkach objętości alkoholu etylowego „100 % vol.”, a w przypadku alkoholu etylowego skażonego, w jednostkach masy.

§ 3. Ustala się maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków piwa objętego pozycją

CN 2203 00, w wysokości określonej w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Ustala się maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków:

- 1) win ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi, moszczu gronowego, innego niż ten objęty pozycją CN 2009, objętych pozycją CN 2204,
- 2) wermutu i pozostałych win ze świeżych winogron aromatyzowanych roślinami lub substancjami aromatycznymi, objętych pozycją CN 2205,
- 3) pozostałych napojów fermentowanych (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanek napojów fermentowanych oraz mieszanek napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienionych ani niewłaczonych, objętych pozycją CN 2206 00

— zwanych dalej „wyrobami winiarskimi”, w wysokości określonej w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. Ustala się maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków:

- 1) olejów lekkich i preparatów oznaczonych kodami CN od 2710 11 11 do 2710 11 90 oraz ich mieszanin z biokomponentami określonymi w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11), zwanych dalej „biokomponentami”,
- 2) olejów średnich oznaczonych kodami CN od 2710 19 11 do 2710 19 29,
- 3) olejów ciężkich oznaczonych kodami CN od 2710 19 31 do 2710 19 69 oraz ich mieszanin z biokomponentami

— zwanych dalej „paliwami ciekłymi”, w wysokości określonej w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 6. 1. Ustala się maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie magazynowania:

- 1) cygar, cygaretek i papierosów, w opakowaniach jednostkowych, w wysokości nie większej niż 0,002 % ilości wydanej z magazynu;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

2) tytoniu do palenia, określonego w art. 98 ust. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, w opakowaniach jednostkowych, w wysokości nie większej niż 0,005 % masy wydanej z magazynu.

2. Rozliczenia ubytków wyrobów, o których mowa w ust. 1, dokonuje się za okresy kwartalne.

§ 7. 1. Podstawą ustalania przez właściwego naczelnika urzędu celnego wysokości norm dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych jest:

- 1) wysokość rzeczywistych ubytków lub rzeczywistego zużycia w ostatnim okresie obrachunkowym lub
- 2) badanie rzeczywistych ubytków lub rzeczywistego zużycia, lub
- 3) ocena zaawansowania technologicznego stosowanych urządzeń i technologii.

2. Badania wysokości ubytków należy dokonać w przypadkach przekazania do eksploatacji nowego (lub po remoncie) działu produkcyjnego, wprowadzenia zmian technicznych lub technologicznych, które mogą mieć wpływ na wysokość ubytków, lub rozpoczęcia produkcji nowego wyrobu.

§ 8. Jeżeli ubytek wyrobów akcyzowych powstał w wyniku popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu

lub wynika z zawinionego działania lub zaniechania podatnika, a ustalenie wielkości tego ubytku nie jest możliwe, wysokość ubytku ustala się w drodze oszacowania.

§ 9. W przypadku rozpoczęcia przez podatnika działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych, do czasu ustalenia przez właściwego naczelnika urzędu celnego norm dopuszczalnych ubytków, powstałe ubytki rozlicza się w wysokości równej rzeczywistym stratom wyrobów akcyzowych, nie dłuższej jednak niż przez okres sześciu miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym rozpoczęto produkcję, magazynowanie, przerób, zużycie lub przewóz.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2009 r.²⁾

Minister Finansów: *J. Vincent-Rostowski*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie wysokości maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, a także szczegółowych zasad i terminów ogłaszania norm dopuszczalnych ubytków oraz norm zużycia takich wyrobów (Dz. U. Nr 63, poz. 585 oraz z 2007 r. Nr 114, poz. 781), które traci moc z dniem 1 marca 2009 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11).

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2009 r. (poz. 242)

Załącznik nr 1

MAKSYMALNE NORMY DOPUSZCZALNYCH UBYTKÓW ALKOHOLU ETYLOWEGO

- I. 1. Przy rektyfikowaniu alkoholu etylowego surowego oraz innego alkoholu etylowego nieoczyszczonego dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego, określone procentowo od ilości alkoholu etylowego wprowadzonego do aparatu destylacyjnego, wynoszą:
 - 1) dla aparatów o działaniu okresowym:
 - a) przy wydajności do 7000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100 % vol. na dobę 0,75 %,
 - b) przy wydajności ponad 7000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100 % vol. na dobę 0,65 %;
 - 2) dla aparatów o działaniu ciągłym:
 - a) przy wydajności do 10 000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100 % vol. na dobę 0,63 %,
 - b) przy wydajności od 10 000 dm³ do 25 000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100 % vol. na dobę 0,53 %,
 - c) przy wydajności powyżej 25 000 dm³ alkoholu etylowego rektyfikowanego 100 % vol. na dobę 0,49 %;
 - 3) dla aparatów pracujących w procesie doświadczalnym normy ubytków, o których mowa w pkt 1 i 2, podwyższa się o 1,0 pkt.
2. Przy dodatkowym oczyszczaniu alkoholu etylowego rektyfikowanego wysokość ubytków, o których mowa w ust. 1, zmniejsza się o 0,25 pkt.
3. Wydajność dobową dla poszczególnych gatunków rektyfikatów ustala się w oparciu o średnią godzinową wydajność pomnożoną przez 24.
4. Przy odwadnianiu alkoholu etylowego dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego wynoszą 0,75 % ilości alkoholu etylowego wprowadzonego do aparatu destylacyjnego, z tym że w przypadku stosowania metody sit molekularnych dopuszczalne ubytki wynoszą 1,0 % ilości alkoholu etylowego wprowadzonego do urządzeń odwadniających.
5. Do ubytków przy rektyfikacji i odwadnianiu alkoholu etylowego zalicza się również ubytki powstałe w laboratoriach zakładowych i przy pobieraniu prób z klosza alkoholu etylowego, związane z badaniem przebiegu tych procesów.

- II. 1. Przy produkcji napojów spirytusowych i spirytusu butelkowanego dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego, określone w przeliczeniu na alkohol etylowy 100 % vol., zawarty w przekazanych do magazynu gotowych wyrobach, wynoszą:
- 1) dla wódek, z wyłączeniem wymienionych w poz. 2 1,7 %;
 - 2) dla wódek smakowych i ziołowych 2,3 %;
 - 3) dla okowit (wódki naturalnych) zbożowych 2,3 %;
 - 4) dla okowit (wódki naturalnych) pozostałych 2,6 %;
 - 5) dla brandy (weinbrand), brandy zbożowej, rumu i whisky (whiskey) 2,6 %;
 - 6) dla napojów spirytusowych jałowcowych, kminkowych, anyżowych i gorzkich (bitter) 2,6 %;
 - 7) dla napojów spirytusowych owocowych 3,3 %;
 - 8) dla likierów, z wyłączeniem wymienionych w pkt 10 i 11 3,6 %;
 - 9) dla kremów 4,3 %;
 - 10) dla likierów z dodatkiem jajka 4,8 %;
 - 11) dla likieru jajecznego (advocaat, avocat lub advokat) i likieru z dodatkiem przetworów mlecznych 5,8 %;
 - 12) dla spirytusu butelkowanego 2,0 %.
2. Dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego, o których mowa w ust. 1, obejmują straty powstałe w cyklu produkcyjnym, niezależnie od ilości oddziałów produkcyjnych i ich lokalizacji, z wyłączeniem ubytków powstałych w czasie magazynowania (leżakowania) i wydawania półproduktów oraz maderyzacji alkoholu etylowego surowego.
3. Do ubytków alkoholu etylowego w cyklu produkcyjnym zalicza się również:
- 1) ubytki powstałe w laboratoriach zakładowych związane z badaniem przebiegu procesu produkcji;
 - 2) ubytki związane z likwidacją nienaprawialnych braków napojów spirytusowych i spirytusu butelkowanego.
4. W przypadku niezakończonego cyklu produkcji napojów spirytusowych i spirytusu butelkowanego ustala się niżej wymieniony podział norm dopuszczalnych ubytków, o których mowa w ust. 1, przy czym dopuszczalne ubytki powstające w czasie sporządzania zestawu są ustalane od ilości alkoholu etylowego zawartego w przekazanym (sprzedanym) wyrobie, a dopuszczalne ubytki powstające w trakcie rozlewu — od ilości alkoholu etylowego zawartego w gotowych wyrobach przekazanych do magazynu:

Poz.	Napoje spirytusowe	Sporządzenie zestawu w %	Rozlanie zestawu w %
1	wódki, z wyłączeniem wymienionych w poz. 2	0,5	1,2
2	wódki smakowe i ziołowe	1,0	1,3
3	okowity (wódki naturalne) zbożowe	1,0	1,3
4	okowity (wódki naturalne) pozostałe	1,0	1,6
5	brandy (weinbrand), brandy zbożowa, rum i whisky (whiskey)	1,0	1,6
6	napoje spirytusowe jałowcowe, kminkowe, anyżowe i gorzkie (bitter)	1,0	1,6
7	napoje spirytusowe owocowe	1,5	1,8
8	likieri, z wyłączeniem wymienionych w poz. 10 i 11	1,8	1,8
9	kremy	1,75	2,55
10	likieri z dodatkiem jajka	2,0	2,8
11	likier jajeczny (advocaat, avocat lub advokat) i likier z dodatkiem przetworów mlecznych	2,5	3,3
12	spirytus butelkowany	0,5	1,5

- III. 1. Przy maderyzacji alkoholu etylowego surowego dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego ustala się na każdy dzień maderyzacji, od objętości pobranego alkoholu etylowego 100 % vol. w wysokości:
- 1) w naczyniach metalowych 0,09 %;
 - 2) w naczyniach kamionkowych 0,075 %.
2. Okres trwania maderyzacji przyjęty do obliczania ubytków wynosi dla alkoholu etylowego surowego nie więcej niż:
- 1) zbożowego 12 tygodni;
 - 2) owocowego 16 tygodni.
3. Dopuszczalne ubytki alkoholu etylowego powstałe przy maderyzacji rozlicza się łącznie z ubytkami określonymi w części II w ust. 1.
- IV. 1. Naturalne ubytki powstające w czasie magazynowania alkoholu etylowego, liczone w stosunku do objętości alkoholu etylowego 100 % vol., nie mogą przekroczyć:
- 1) w czasie przechowywania — 0,0007 % od sumy dziennych pozostałości alkoholu etylowego; podstawą obliczenia tej sumy są dzienne stany alkoholu etylowego wykazywane w ewidencji magazynowej;
 - 2) przy przyjęciu alkoholu etylowego do magazynu:
 - a) jeżeli przyjęcia dokonano sposobem wagowym — 0,05 % od ilości określonej w dokumencie sprawdzenia i przyjęcia, przeliczonej w oparciu o urzędowe tabele alkoholometryczne na jednostki objętościowe; nie dotyczy to przyjęcia przy zastosowaniu wagi zbiornikowej,
 - b) jeżeli przyjęcia dokonano sposobem objętościowym — 0,10 % ilości ustalonej w cysternie, w której dostarczono alkohol etylowy,
 - c) w przypadku przewodowego przemieszczenia alkoholu etylowego wewnątrz jednostki gospodarczej — 0,025 % od ilości przyjętej ustalonej w dziale przyjmującym alkohol etylowy;
 - 3) przy wydawaniu alkoholu etylowego z magazynu:
 - a) 0,09 % od ilości wydanej,
 - b) w przypadku przewodowego przemieszczenia alkoholu etylowego wewnątrz jednostki gospodarczej — 0,025 % od ilości wydanej, ustalonej w dziale odbierającym alkohol etylowy.
2. Rozliczenia ubytków w magazynie alkoholu etylowego dokonuje się, porównując rzeczywisty ubytek wszystkich magazynowanych rodzajów alkoholu etylowego nieskażonego z sumą ubytków, wyliczoną na podstawie norm ustalonych w ust. 1.
3. Przy magazynowaniu alkoholu etylowego skażonego stosuje się normy ubytków w wysokości ustalonej w ust. 1, liczone w stosunku do masy tego alkoholu etylowego, oddzielnie dla każdego alkoholu etylowego skażonego określonym skaźnikiem.
4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do gorzelnii rolniczych, w których magazynowanie alkoholu etylowego odbywa się w systemie magazynu zamkniętego.
- V. 1. Przy magazynowaniu półproduktów zawierających alkohol etylowy (nalewów, soków owocowych konserwowanych alkoholem etylowym, alkoholu etylowego owocowego lub zestawów napojów spirytusowych, o których mowa w części II ust. 1 pkt 2—11) normy ubytków, liczone procentowo od sumy dziennych pozostałości alkoholu etylowego zawartego w półproduktach, wynoszą:
- 1) dla półproduktów o mocy do 25 % vol. przechowywanych w naczyniach drewnianych — 0,005 %, a w naczyniach metalowych lub innych — 0,0025 %;
 - 2) dla półproduktów o mocy powyżej 25 % vol. przechowywanych w naczyniach drewnianych i kamionkowych o pojemności do 600 litrów — 0,0115 %, a w naczyniach drewnianych i kamionkowych o pojemności ponad 600 litrów — 0,01 %;
 - 3) dla półproduktów o mocy powyżej 25 % vol. przechowywanych w naczyniach metalowych — 0,0018 %.
2. Przy leżakowaniu alkoholu etylowego owocowego, winnego, zbożowego lub specjalnego, normy ubytków alkoholu etylowego, liczone procentowo od sumy dziennych pozostałości, wynoszą:
- 1) w naczyniach drewnianych o pojemności do 600 litrów 0,0115 %;
 - 2) w naczyniach o pojemności ponad 600 litrów:
 - a) drewnianych 0,01 %,
 - b) metalowych 0,0018 %;
 - 3) przy leżakowaniu whisky 0,03 %.
3. Podstawą obliczenia sumy dziennych pozostałości alkoholu etylowego zawartego w półproduktach, o których mowa w ust. 1 i 2, są ich dzienne stany wykazywane w ewidencji magazynowej.
4. Przy wydawaniu z naczyń produkcyjnych półproduktów, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się normy ubytków naturalnych, liczone w stosunku do wydanej ilości tych półproduktów, w wysokości:
- 1) dla nalewów na owoce świeże 10,0 %;
 - 2) dla nalewów na owoce suszone 9,0 %;
 - 3) dla soków owocowych konserwowanych alkoholem etylowym (morsów) o mocy do 25 % vol. 4,0 %;
 - 4) dla soków owocowych konserwowanych alkoholem etylowym (morsów) o mocy od 25 % do 70 % vol. 4,5 %;
 - 5) dla alkoholu etylowego owocowego i destylatów 3,0 %.

5. W magazynach półproduktów napojów spirytusowych, o których mowa w części II ust. 1 pkt 2—11, ogólny ubytek magazynowy alkoholu etylowego zawartego we wszelkiego rodzaju półproduktach porównuje się z sumą dopuszczalnych ubytków alkoholu etylowego zawartego w tych półproduktach. Wyniki obrachunków przeprowadzonych w magazynach półproduktów nie mogą być kompensowane wynikami obrachunków przeprowadzonych w magazynach alkoholu etylowego lub w działach produkcyjnych, z wyjątkiem przypadku magazynowania (przechowywania) półproduktów w pomieszczeniach działów produkcyjnych napojów spirytusowych.
- VI. Ubytki alkoholu etylowego powstałe przy oddzielaniu osadów z półproduktów (opróżnienie naczyń) oraz w wyniku obróbki nowych naczyń drewnianych (ługowanie), a także przy płukaniu naczyń służących do transportu, jeżeli zostały ustalone w obecności uprawnionego na podstawie odrębnych przepisów pracownika organu podatkowego, uznaje się za dozwolone i rozlicza oddzielnie.
- VII. Przy magazynowaniu napojów spirytusowych i spirytusu butelkowanego normy ubytków naturalnych alkoholu etylowego z powodu stłuczki, liczone procentowo od objętości alkoholu etylowego 100 % vol. zawartego w wyrobach gotowych wydanych z magazynu, ustala się w wysokości nie wyższej niż 0,07 %. Rozliczenia ubytków alkoholu etylowego z powodu stłuczki dokonuje się za okresy kwartalne.
- VIII. Ubytki alkoholu etylowego, których normy ustalono w częściach I—V, rozlicza się narastająco za okresy roczne.
- IX. 1. Przy przewozie alkoholu etylowego, napojów spirytusowych lub ich półproduktów naturalny ubytek liczony w stosunku do wystanej objętości alkoholu etylowego 100 % vol. nie może przekroczyć:
- 1) w cysternach samochodowych 0,10 %;
 - 2) w cysternach kolejowych 0,01 % za każdy dzień przewozu;
 - 3) w innych naczyniach służących do transportu 0,04 % za każdy dzień przewozu, przy czym dzień wystania i dzień przyjęcia przesyłki liczy się jako jeden dzień przewozu.
2. W przypadku przelewu wyrobów, o których mowa w ust. 1, do innych naczyń podczas przewozu, naturalny ubytek nie może przekroczyć 0,15 % ilości przelanej, przy czym pierwszy i ostatni dzień przewozu tych wyrobów w tych samych naczyniach służących do transportu liczy się jako jeden dzień.
3. Normy dozwolonych ubytków ustalone w ust. 1 powiększa się o:
- 1) 0,09 pkt — gdy pomiar był dokonany w zbiorniku dostawcy;
 - 2) 0,25 pkt — gdy pomiar był dokonany w zbiorniku odbiorcy, a wyrób dostarczony w cysternie;
 - 3) 0,35 pkt — gdy pomiar był dokonany w zbiorniku odbiorcy, a wyrób dostarczony w innych niż cysterna naczyniach służących do transportu.
4. Naturalny ubytek powstający w czasie przewozu napojów spirytusowych i spirytusu w butelkach, liczony procentowo od objętości alkoholu etylowego 100 % vol., nie może przekroczyć 0,04 % ilości wyrobów pobranych do przewozu, ustalonej na podstawie dokumentu przewozu.

Załącznik nr 2

MAKSYMALNE NORMY DOPUSZCZALNYCH UBYTKÓW PIWA

I. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie produkcji piwa wynoszą:

Piwo o zawartości ekstraktu w brzeczce podstawowej (stopnie Plato)	Dopuszczalne ubytki ogółem % brzeczki gorącej
do 15,0	20
powyżej 15,0	22

2. Normy dopuszczalnych ubytków, o których mowa w ust. 1, dzieli się na poszczególne fazy produkcyjne, właściwe dla browaru: warzelnia, fermentacja i leżakownia lub tankofermentory oraz rozlew, odrębnie dla każdego rodzaju piwa, z określeniem wskaźników procentowych rozlewu piwa do różnych naczyń służących do transportu.
3. W przypadku schładzania brzeczki gorącej za pomocą tacy, normy ubytków ustalone w ust. 1 podwyższa się o 3 pkt.
4. W przypadku pasteryzacji piwa w butelkach w browarze o rocznej produkcji do 20 tys. hl piwa, normy ubytków ustalone w ust. 1 podwyższa się o 3 pkt.
5. Jeżeli w trakcie obrachunku miesięcznego zostanie stwierdzone, iż faktyczne wskaźniki procentowe rozlewu do butelek i beczek (lub innych pojemników) różnią się od przyjętych przy ustaleniu norm dopuszczalnych ubytków ogółem więcej niż o 5 pkt, podatnik dokonuje, za okres objęty obrachunkiem, korekty miesięcznych ob-

rotów w ewidencji piwa gotowego, uwzględniając normy ubytków ustalonych przez właściwego naczelnika urzędu celnego przy rozlewie do różnych rodzajów naczyń.

6. W przypadku sprzedaży brzeczki gorącej lub piwa będącego w toku produkcji ustalenie normy dopuszczalnego ubytku następuje przez odniesienie ubytków (zaników) fazowych do odpowiednich etapów produkcji, przebytych u sprzedającego.
7. Do ubytków powstających w czasie produkcji piwa zalicza się również ubytki powstałe w laboratoriach zakładowych, związane z kontrolą produkcji i oceną wyrobów gotowych.

- II. 1. Dopuszczalne ubytki powstające przy magazynowaniu piwa w butelkach lub puszkach ustala się w wysokości nie większej niż 0,02 % ilości wydanej z magazynu. Rozliczenia ubytków z powodu strat magazynowych dokonuje się za okresy kwartalne.
2. Dopuszczalne ubytki powstające w czasie przewozu piwa w butelkach lub puszkach ustala się w wysokości nie większej niż 0,04 % ilości piwa pobranego do przewozu, ustalonej na podstawie dokumentu przewozu. Ubytki te są rozliczane odrębnie dla każdej przesyłki piwa.
- III. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające podczas przewozu piwa cysternami wynoszą:

Czynności powodujące powstanie ubytku	Jednostka miary	Ubytki w %	Podstawa odniesienia
1) załadunek	dm ³	0,30	ilość nadana
2) wyładunek	dm ³	0,30	ilość ustalona w legalizowanym naczyniu służącym do transportu
3) wyładunek	dm ³	0,50	ilość przyjęta w zbiorniku odbiorcy
4) przewóz	dm ³	0,20	ilość nadana

- 1) norma ubytku naturalnego z tytułu załadunku (poz. 1 tabeli) przysługuje nadawcy;
- 2) normę ubytku naturalnego z tytułu wyładunku (poz. 3 tabeli) stosuje się wówczas, gdy podczas przyjęcia przesyłki piwa nie można ustalić jego ilości w naczyniu służącym do transportu; ubytek dopuszczalny obliczony na podstawie tej normy należy porównać z różnicą między ilością piwa określoną w dokumen-

cie przewozu a ilością tego piwa określoną w dokumencie przyjęcia;

- 3) normy ubytków ustalone w tabeli stosuje się niezależnie od pory roku, odległości i czasu przewozu.

2. W razie konieczności przelania piwa podczas przewozu dopuszczalny ubytek nie może przekroczyć 0,3 % ilości przelanej.

Załącznik nr 3

MAKSYMALNE NORMY DOPUSZCZALNYCH UBYTKÓW WYROBÓW WINIARSKICH

- I. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie produkcji wyrobów winiarskich wynoszą (w procentach):

Faza produkcji	Wina gronowe, wermuty gronowe i inne wina ze świeżych winogron przyprawionych roślinami lub substancjami aromatycznymi	Napoje fermentowane			
		miody pitne			pozostałe
		trójniak, czwórniak	dwójniak	półtorak	
I	3,0	3,5	3,5	3,5	3,0
II	4,0	4,0	7,0	7,5	3,5

2. I faza obejmuje cykl produkcyjny od sporządzenia nastawu do zakończenia procesu fermentacji i przekazania wyrobu winiarskiego na leżakownię.

II faza obejmuje cykl produkcyjny od chwili przyjęcia wyrobu winiarskiego do leżakowni i zakończenia wszystkich czynności produkcyjnych oraz napełnienia opakowań jednostkowych.

3. Wysokość ubytków należy obliczać w procentach:

1) w I fazie od ilości nastawów obciążonych i przekazanych do II fazy w okresie obrachunkowym, bez względu na to, w jakim okresie nastawy zostały sporządzone, z tym że objętość wyrobu winiarskiego w okresie fermentacji burzliwej może być większa od objętości ustalonej w nastawie maksymalnie o 3 %;

2) w II fazie od ilości otrzymanego wyrobu winiarskiego po zakończeniu fermentacji głównej, przyjętego do leżakowni oraz od zwiększających objętość dodatków;

3) w przypadku przerobu wyrobu winiarskiego pochodzącego z zakupu od ilości wyrobu winiarskiego wziętego do dalszego przerobu.

4. Każda z faz procesu produkcyjnego podlega odrębnemu rozliczeniu, przy czym niewykorzystane dozwolone ubytki lub stwierdzone nadwyżki w jednej fazie nie mogą być wykorzystane na pokrycie nadmiernych ubytków w drugiej fazie.

Niewykorzystane dozwolone ubytki lub stwierdzone nadwyżki w jednym rodzaju wyrobu winiarskiego nie mogą być wykorzystane na pokrycie nadmiernych ubytków w innym rodzaju.

Dozwolone ubytki niewykorzystane w roku obrachunkowym są przenoszone na następny rok w rzeczywistej wysokości, jednakże nie wyższej od wysokości dopuszczalnych ubytków, obliczonych od równocześnie przenoszonych ilości napojów.

5. Przy produkcji wyrobów winiarskich z moszczu świeżego (niemagazynowanego), normy ubytków ustalone w ust. 1 dla I fazy produkcji podwyższa się o 0,8 pkt.
6. Przy produkcji wyrobów winiarskich musujących, normy ubytków ustalone w ust. 1 dla II fazy produkcji podwyższa się o 2 pkt.
7. W przypadku stosowania uzupełniających procesów lub operacji technologicznych dopusz-

czalne ubytki ustalone w ust. 1 dla II fazy podwyższa się:

1) przy maderyzacji o 1 pkt,

2) przy gazowaniu o 2 pkt

— od ilości wyrobów winiarskich wziętej do tych operacji.

8. Przy ponownym przerobie wyrobów winiarskich, zwróconych z handlu lub z magazynu wyrobów gotowych, ustala się maksymalne dopuszczalne ubytki w wysokości 2 % ilości przyjętej do przerobu.

9. Przy sprzedaży (wysyłce) wyrobów winiarskich luzem, na zasadzie pisemnych uzgodnień między zainteresowanymi podatnikami, następuje podział ubytków II fazy, w zależności od zaawansowania procesu technologicznego u sprzedawcy.

10. Przepis ust. 8 stosuje się również przy przerobie własnych wyrobów winiarskich.

11. Do ubytków powstających przy produkcji wyrobów winiarskich zalicza się również ubytki powstałe w laboratoriach zakładowych, związane z kontrolą przebiegu produkcji i oceną wyrobów gotowych.

- II. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków przy przerobie wyrobów winiarskich pochodzących z zakupu nie mogą przekroczyć 3,0 %. Przepis części I ust. 6 stosuje się odpowiednio.

- III. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstających w czasie magazynowania wyrobów winiarskich w butelkach (stłuczka magazynowa) lub w innych opakowaniach jednostkowych ustala się w wysokości nie większej niż 0,03 % ilości wydanej z magazynu. Rozliczenia ubytków powstających w czasie magazynowania dokonuje się za okresy kwartalne.

2. Dopuszczalne ubytki powstające w czasie przewozu wyrobów winiarskich w butelkach lub w innych opakowaniach jednostkowych ustala się w wysokości nie większej niż 0,04 % ilości wyrobów winiarskich pobranych do przewozu, ustalonej na podstawie dokumentu przewozu. Ubytki te są rozliczane odrębnie dla każdej przesyłki wyrobów winiarskich.

- IV. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające podczas przewozu wyrobów winiarskich cysternami wynoszą:

Czynności powodujące powstanie ubytku	Jednostka miary	Ubytki w %	Podstawa odniesienia
1) załadunek	dm ³	0,30	ilość nadana
2) wyładunek	dm ³	0,30	ilość ustalona w legalizowanym naczyniu służącym do transportu
3) wyładunek	dm ³	0,50	ilość przyjęta w zbiorniku odbiorcy
4) przewóz	dm ³	0,20	ilość nadana

- 1) norma ubytku naturalnego z tytułu załadunku (poz. 1 tabeli) przysługuje nadawcy, jeżeli pomiar ilości nadanej został dokonany w naczyniu służącym do transportu;
 - 2) normę ubytku naturalnego z tytułu wyładunku (poz. 3 tabeli) stosuje się wówczas, gdy podczas przyjęcia przesyłki wyrobu winiarskiego nie można ustalić jego ilości w naczyniu służącym do transportu. Ubytek dopuszczalny obliczony na podstawie tej normy należy porównać z różnicą między ilością wyrobu winiarskiego określoną w dokumencie przewozu a ilością tego wyrobu określoną w dokumencie przyjęcia;
 - 3) zasadę określoną w pkt 2 stosuje się odpowiednio w przypadku wyładunku wyrobów winiarskich przewożonych transportem kolejowym;
 - 4) normy ubytków ustalone w tabeli obowiązują niezależnie od pory roku, odległości i czasu przewozu.
2. W razie konieczności przelania wyrobu winiarskiego podczas przewozu, dopuszczalny ubytek nie może przekroczyć 0,3 % ilości przelanej.

Załącznik nr 4

MAKSYMALNE NORMY DOPUSZCZALNYCH UBYTKÓW PALIW CIEKŁYCH

- I. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające w czasie magazynowania poszczególnych paliw ciekłych wynoszą dla:
 - 1) olejów lekkich i preparatów oznaczonych kodami CN od 2710 11 11 do 2710 11 90 oraz ich mieszanin z biokomponentami 0,0015 %,
 - 2) olejów średnich oznaczonych kodami CN od 2710 19 11 do 2710 19 29 0,0014 %,
 - 3) olejów ciężkich oznaczonych kodami CN od 2710 19 31 do 2710 19 69 oraz ich mieszanin z biokomponentami 0,0006 %

— od sumy dziennych pozostałości paliw ciekłych; podstawą obliczenia tej sumy są dzienne stany paliw ciekłych wykazywane w ewidencji magazynowej.
2. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające w czasie przeładunku poszczególnych paliw ciekłych w składzie podatkowym wynoszą dla:
 - 1) olejów lekkich i preparatów oznaczonych kodami CN od 2710 11 11 do 2710 11 90 oraz ich mieszanin z biokomponentami 0,10 %,
 - 2) olejów średnich oznaczonych kodami CN od 2710 19 11 do 2710 19 29 0,08 %,
 - 3) olejów ciężkich objętych kodami CN od 2710 19 31 do 2710 19 69 oraz ich mieszanin z biokomponentami 0,04 %

— od ilości paliw ciekłych poddanych przeładunkowi.
3. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające w czasie przyjęcia paliw ciekłych do magazynu wynoszą dla:
 - 1) olejów lekkich i preparatów oznaczonych kodami CN od 2710 11 11 do 2710 11 90 oraz ich mieszanin z biokomponentami 0,10 %,
 - 2) olejów średnich oznaczonych kodami CN od 2710 19 11 do 2710 19 29 0,08 %,
 - 3) olejów ciężkich oznaczonych kodami CN od 2710 19 31 do 2710 19 69 oraz ich mieszanin z biokomponentami 0,04 %

— od ilości przyjętych paliw ciekłych.
4. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające w czasie wydania paliw ciekłych z magazynu wynoszą dla:
 - 1) olejów lekkich i preparatów oznaczonych kodami CN od 2710 11 11 do 2710 11 90 oraz ich mieszanin z biokomponentami 0,10 %,
 - 2) olejów średnich oznaczonych kodami CN od 2710 19 11 do 2710 19 29 0,08 %,
 - 3) olejów ciężkich oznaczonych kodami CN od 2710 19 31 do 2710 19 69 oraz ich mieszanin z biokomponentami 0,04 %

— od ilości wydanych paliw ciekłych.
5. Ubytki paliw ciekłych, o których mowa w ust. 1—4, rozlicza się narastająco za okresy roczne.
- II. 1. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające w czasie przewozu paliw ciekłych wynoszą dla:
 - 1) cystern samochodowych 0,10 % od ilości wystanej;
 - 2) cystern kolejowych 0,5 % od ilości wystanej;
 - 3) innych naczyń służących do transportu 0,04 % od ilości wystanej za każdy dzień przewozu, przy czym dzień wystania i dzień przyjęcia przesyłki liczy się jako jeden dzień przewozu paliw ciekłych.
2. Maksymalne normy dopuszczalnych ubytków powstające w czasie transportu paliw ciekłych rurociągiem przesyłowym dalekosiężnym wynoszą 0,06 % od ilości wystanej.
3. Ubytki paliw ciekłych, o których mowa w ust. 2, rozlicza się narastająco za okresy roczne, łącznie dla wszystkich wystanych w tym okresie paliw ciekłych, uwzględniając sumę stwierdzonych nadwyżek, bez względu na odbiorcę i rodzaj paliwa ciekłego.
4. W przypadku przelania paliw ciekłych do innych naczyń w czasie przewozu, dopuszczalny ubytek nie może przekroczyć 0,20 % ilości przelanej.